

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, rozhodl po provedeném hlavním líčení dne 22.srpna 2013 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Radomíra Koudely a přísedících Ing. Bronislava Fuksy a Aleny Gogelové

t a k t o :

Podle § 226 písm. c) trestního řádu se obžalovaní

Maroš S t r a ň á k ,

nar. [redacted] v Žiari nad Hronom, bez zaměstnání, trvale bytem [redacted] tč. ve výkonu trestu odnětí svobody ve věznici Mírov, občan Slovenské republiky,

a

David Š i m o n ,

nar. [redacted] bez zaměstnání, trvale bytem [redacted] tč. ve výkonu vazby ve Vazební věznici Olomouc,

se **z p r o š t ů j í** od obžaloby státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Brně, pobočka ve Zlíně ze dne 22.7.2013, č.j. 6 KZV 34/2012, pro skutek že společně v přesně nezjištěné době od 15:00 hod. dne 22. 9. do 21:00 hodin dne 23.9.2011 přesně nezjištěným způsobem vnikli do vnitřních prostor rodinného domu poškozeného Miroslava Sedláře, nar. [REDAKCE] v obci Slopné č.p. 96, okr. Zlín, Zlínský kraj s cílem zmocnit se pro vlastní obohacení peněz a šperků v majetku manželů Anny a Miroslava Sedlářových, kdy v souvislosti s tímto úmyslně usmrtili poškozeného Miroslava Sedláře tím způsobem, že ho v místnostech rodinného domu a to jak na chodbě a v kuchyni, tak i v obývacím pokoji opakovaně a vytrvale hrubě a surově fyzicky napadali, když poškozeného v průběhu svého útoku škrtili a bili po celém těle a dále mu přesně nezjištěným kovovým předmětem a též kopanci a dupáním zasadili velmi vysokou silou až s enormní intenzitou nejméně 30 ran do hlavy a dalších částí těla, z toho 9 ran do obličejové části hlavy, oblasti levého ušního boltce a nejméně 18 ran do vlasaté části hlavy z části tržně zhmožděného a z části sečného charakteru v délce ran od 1 do 8 cm, čímž poškozenému Miroslavu Sedlářovi způsobili rozsáhlé zlomení lebky, oboustranně v temenních krajinách 4 hluboce vpáčené zlomeniny o průměru 3 cm, lineární zlomeniny klenby lebni zasahující i její spodinu, 2 zlomeniny kosti lebni doprovázených rozsáhlým krvácením nad tvrdou plenu mozkovou, rozsáhlá prokrvácení měkkých pokrývek lebni a mozkomíšního moku, krevní výrony a zhmoždění v oblasti čela, levé spánkové krajiny, úst a nosu, zhmoždění krku s neúplným vyznačením škrtilí rýhy v přední linii krku a další drobné zhmoždění a výrony v oblastech levého předloktí, hřbetu obou rukou, což u poškozeného vedlo k zakrvácení komorového systému mozku a krvácení pod tvrdou plenu mozkovou s následným otokem mozku, doprovázeného vdechnutím žaludečního obsahu do plic spojené s otokem plic, tedy zranění neslučitelných se životem, kdy bezprostřední příčinou smrti byl znalci Ústavu soudního lékařství a medicínského práva Olomouc stanoven otok mozku, přičemž následně z rodinného domu poškozeného odcizili finanční částku ve výši 3.000,- Kč a ze šperkovnice umístěné v obývacím pokoji šperky z 24 karátového a 14 karátového zlata, a to snubní prsten poškozeného Miroslava Sedláře, zásnubní prsten, prsten s bílým kamenem zasazeným do osazení z bílého zlata ve tvaru čtverce o rozměrech cca 3 cm, prsten s fialovým kamenem ve zdobném osazení o velikosti cca 2 cm, řetízek z jemných oček s přívěskem otevírajícího se srdce o velikosti cca 1 cm, řetízek ze silnějších zdobených oček s přívěskem, přívěšek ve tvaru obdélníku o rozměrech 2 x 1 cm a tloušťce 1 mm, přívěšek ve tvaru slzy o délce cca 1,5 cm s modrým kamenem a dále přívěšek o průměru cca 1,5 cm s vyobrazením klečící panny, vše patřící manželce poškozeného Anně Sedlářové, nar. [REDAKCE] které způsobili odcizením škodu ve výši nejméně 14.100,- Kč

t e d y

- 1) jiného úmyslně usmrtili zvlášť surovým způsobem, v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch,
- 2) neoprávněně vnikli do obydlí jiného a neoprávněně tam setrvali,

č í m ž m ě l i s p á c h a t

1. zvláště závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 1, odst. 3 písm. i), j) trestního zákoníku spáchaný formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku
2. přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 trestního zákoníku spáchaný formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku

protože nebylo prokázáno, že skutek spáchali obžalovaní.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškození:

- Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR se sídlem Praha 3-Vinohrady, Orlická 2020/2,
- Miroslav Sedlář, nar. [redacted] bytem [redacted]
- Ivo Sedlář, nar. [redacted] bytem [redacted]
- Anna Sedlářová, nar. [redacted] bytem [redacted]

odkazují se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Brně, pobočka ve Zlíně podal na obžalované Maroše Straňáka a Davida Šimona ke Krajskému soudu v Brně, pobočka ve Zlíně dne 23.7.2013 obžalobu pro skutek a spáchanou trestnou činnost, která je uvedena ve výrokové části tohoto rozsudku.

V rámci dokazování před nalézacím soudem soud ve stručnosti provedl následující důkazy:

Obžalovaný Maroš Straňák v přípravném řízení odmítl vypovídat, stejně tak jako u hlavního líčení (č.l. 2678) a přednesl toliko své prohlášení (č.l. 2690-2692) s tím, že nebude odpovídat na žádné dotazy. Obžalovaný ve svém prohlášení zdůraznil nespáchání trestné činnosti. Ke svědeckým výpovědím dále uvedl, že nikdy neprohlašoval, že někdy někoho zabil. Obžalovaný se dále podrobně zabývá pachovými stopami, které byly zjištěny v přípravném řízení a poukazuje na skutečnost odebrání pachových stop až čtyři dny po trestné činnosti, kdy v mezidobí došlo k úklidu celého prostoru s možným zničením pachových stop. Pachová stopa z telefonu poškozeného pak byla sejmuta až po třech týdnech. Samotné snímání pachů pak bylo provedeno v rozporu s platnými předpisy. Obžalovaný se dále vyjádřil ke kovovým fregmentům ze zinkové slitiny, které byly nalezeny na místě činu a

které byly pravděpodobně součástí revolveru, se kterým byl asi napaden poškozený. Obžalovaný zdůraznil, že není vlastníkem zbrojního průkazu a měl registrovány jen dvě plynové zbraně, které mu zabavila policie a ze kterých dané úlomky nepocháží. Obžalovaný se taktéž pozastavuje, že na zajištěné kukle a rukavicích, které by měl mít logicky při trestné činnosti na sobě, nebyla zajištěna jeho DNA. Obžalovaný pak uvádí, že v době trestné činnosti byl na jiném místě v České republice, což potvrzují i výpovědi svědků a opětovně zdůrazňuje nespáchání trestné činnosti, která je mu kladena za vinu.

Obžalovaný David Šimon ve své výpovědi u hlavního líčení (č.l. 2679-2680) popřel spáchání trestné činnosti a zdůraznil, že se skutkem nemá nic společného. Pokud se týká dnů 22. a 23. 9. 2011, přesně si již s ohledem na časový odstup nepamatuje, co dělal, ale dne 22.9. byl jistě v práci a pravděpodobně také 23.9.2011. Dne 22.9.2011 pravděpodobně se na něj obrátil Tomáš Botek se žádostí o pomoc při prodeji zlata, které mu předal asi kolem 19 hodiny a ve večerních hodinách došlo prostřednictvím Martina Štěrbý k prodeji zlata a obžalovaný dostal peníze vyplaceny od Martina Štěrbý z bankomatu okolo 22 hodiny. Jako provizi si ponechal 2.500,- Kč a zbytek ve výši asi 22.000,- Kč předal Tomáši Botkovi, který byl s ním na místě s autem, ale nebyl u samého prodeje. Zlato, které prodával, bylo různého charakteru, vesměs se jednalo o řetízky, prstýnky apod. Teprve posléze se dozvěděl, že Tomáš Botek se s Martinem Štěrbou znají, takže neví, proč Botek Štěrbu neoslovil přímo, pravděpodobně si myslel, že obžalovaný zajistí lepší cenu. Obžalovaný dále k dotazu potvrdil, že zná svědka Jakuba Řezníčka, kterého jednou svezl, když projížděl v nočních hodinách Jarošovem do místa trvalého bydliště svědka Řezníčka. V tuto dobu v autě s někým jel, ale přesně si to už nepamatuje a na událost si vzpomněl až poté, co byl konfrontován s výpovědí Řezníčka. Rovněž přesně neví, kdy ho vezl, v tuto dobu ale se svědkem Tichopádkem nehovořil. V autě pravděpodobně seděl s Pavlem Kováčem, možná tam byl i Maroš Straňák, ale zda tam byl si již nepamatuje, protože je možné, že dne 22.9.2011 se s ním ještě neznal. Obžalovaný rovněž připustil, že v období od 22. do 24.9.2011 mohl v nočních hodinách být ve společnosti svědkyně Veroniky Frodlové, pro kterou nejprve přijel do Malenovic, pak ji odvezl do Uherského Hradiště, kde spolu hovořili v kavárně a pak ji vezl zpátky do Malenovic, kde spolu ještě hovořili 2 nebo 3 hodiny. V průběhu dne vesměs pracoval u otce, a to od rána přibližně do 16 hodiny, za což dostával plat okolo 10 tis. Kč. V době rozhodné měl dluh okolo 100 tis. Kč, který vznikl ručením obžalovaného za kamaráda, který následně nezaplátil půjčku. Obžalovaný dále uvedl, že pokud se týče atlasu, který byl zajištěn u otce, jedná se pravděpodobně o atlas, který dostal od přítelkyně v lednu 2012, jednalo se o polorozpadlý atlas, kde bylo vytrženo více stran. Pokud se týče pachových stop, nedokáže si vysvětlit, jak se mohly na místo činu dostat, případně dostat na předměty, kde byly zjištěny, protože na místě činu nikdy nebyl a jako jediné vysvětlení ho napadá přenos pachu.

Svědka Ivo Sedlář ve své výpovědi u hlavního líčení (č.l. 2682-2683) uvedl, že to byl právě on, který v místě trvalého bydliště svých rodičů našel otce mrtvého. Nález byl na základě telefonátu ze strany bratra, který mu sdělil nemožnost dovolat se otci a proto svědek zajel se podívat do rodinného domku otce. Po vniknutí do rodinného domu našel zemřelého otce sedět v obývacím pokoji na sedačce poblíž vyvěšeného telefonu a podle svědka pravděpodobně otec chtěl zavolat pomoc. Otec byl silně od krve, rovněž okolí bylo všude od

krve. Byly i od krve zastříkány stěny a zařízení domácnosti. Svědek v době nálezu si myslel, že otec zemřel po pádu pravděpodobně ze schodů, protože pád utrpěl již v předcházející době. Tuto skutečnost sdělil i lékařce, která přijela se záchrannou službou a ta bez podrobnějšího ohledání potvrdila předpoklad svědka. Následně po odvozu zemřelého otce svědek společně s ostatními příbuznými uklidil rodinný dům, aby matka, která byla v tuto dobu v nemocnici, se vrátila do čistého. Úklid se zaměřil především na umytí krve, která byla jednak na podlaze, jednak na různých předmětech včetně dveří, ale podle svědka okna a kliky u oken umývány nebyly. Po zjištění úmrtí otce bylo rovněž zjištěno odcizení šperků ze šperkovnice a skutečnost, že poškozený neměl v peněžence žádné peníze. Podle svědka k úmrtí došlo pravděpodobně 22.9.2011, protože nebyly zavřené slepice, které otec zavíral po zprávách okolo osmé hodiny a ráno je posléze zase otevíral. Slepice byly puštěny, takže podle svědka je otec nestačil zavřít a k úmrtí tak podle něj došlo do 20 hodiny dne 22.9.2011. Svědek nikdy neviděl ani jednoho z obžalovaných; podle svědka otec neměl žádné nepřátele a v předcházející době ve Slopném, kde otec žil, nebyly vykradeny žádné rodinné domy. Při ohledání rodinného domku svědek také kromě krve viděl u schodů chumel hnědé lepicí pásky a na zemi našel kovový úlomek, který následně odložil na parapet okna a později jej zajistila policie. Teprve po několika dnech po příjezdu policie se svědek dozvěděl o násilném úmrtí svého otce. Svědek otce naposledy viděl dne 22.9.2011 okolo 15 hodiny, kdy odjížděl z nemocnice, kde byl navštívit svou matku a zde byl přítomen i jeho otec, který odjel posléze autem, přičemž z nemocnice cesta trvá přibližně 40 minut. Svědek dále uvedl, že při úklidu byla nalezena hotovost 80 tis. Kč v ložnici, takže je zřejmé, že tato místa nebyla prohlížena případnými útočníky.

Z výpovědi **svědkyně Anny Sedlářové** (č.l. 2683), manželky zemřelého, soud zjistil, že manžel odjel z nemocnice po 16 hodině dne 22.9.2011. Stěžoval si, že mu není dobře a chtěl si hned lehnout. Podle svědkyně by manžel jistě zavřel slepice a případně vzal telefon i kdyby spal. Podle svědkyně útočníci manžela okradli mimo šperků i o peníze, protože manžel měl v peněžence i důchod okolo 21 tis. Kč a synové jí řekli, že peněženka byla prázdná. Podle svědkyně běžně se okna v domě otevírala přes den a na noc se zavírala, ale z domu sousedé i při otevřených oknech nemohli nic slyšet. Svědkyně obžalované nikdy neviděla a nezná nikoho, kdo by byl nepřitelem zemřelého.

Obdobné skutečnosti vypověděli **svědkyně Alena Sedlářová** (č.l. 2683-2684) a **svědek Miroslav Sedlář** v přípravném řízení, kdy jeho výpověď (č.l. 116-120) byla u hlavního líčení čtena.

Svědce Kateřina Rýznarová ve své výpovědi u hlavního líčení (č.l. 2684) charakterizovala obžalovaného Davida Šimona jako hodného, ochotného a neagresivního člověka. Oproti tomu Maroš Straňák, se kterým se seznámila okolo září 2011, jí nejprve sympatický nebyl. U obžalovaného Straňáka viděla i zbraň, se kterou manipuloval na diskotéce a slyšela něco ve smyslu, že by se zbraní mohl někomu ublížit, přesně si to však již nepamatuje. Pokud se týče zlata, tak zlato prodávala prostřednictvím svědka Botka někdy

v září nebo v říjnu 2011 a neví, zda z prodejem měl něco společného obžalovaný David Šimon. Za zlato od Botka dostala okolo 10 tis. Kč a zlato mělo být prodáno panu Štěrbovi, který s otcem obchoduje se zlatem.

Obdobné skutečnosti ve své výpovědi sdělila **svědkyně Lucie Rýznarová**, sestra svědkyně Kateřiny Rýznarové (č.l. 2685), která dále uvedla, že o prodeji zlata nic neví a byla jednou přítomna, jak obžalovaný Maroš Straňák v Uherském Hradišti vykřikoval, že to je on, kdo vykradl zlatnictví.

Svědék Dalibor Šimon, otec obžalovaného Davida Šimona, ve své výpovědi (č.l. 2685-2687) uvedl, že podle něho syn v žádném případě nespáchal trestnou činnost, která je uvedena v obžalobě. V době rozhodné syn byl u něj zaměstnán, chodil každý den do práce a svědek by neprodleně poznal, kdyby syn někde ponocoval, případně spáchal takový čin. Syna charakterizoval spíše jako dobrosrdečného a citlivějšího člověka. Svědek potvrdil, že jeho syn měl dluhy, jejichž přesnou výši ale neznal a souvisely s ručením syna pro kamaráda. Svědek se dále podrobně vyjadřoval k provedeným domovním prohlídkám, které považuje s ohledem na činnost policistů za nestandardní, protože policisté zajišťovali věci, které přímo označoval za své vlastnictví, např. lepící pásky nebo nalezený autoatlas, kde k dotazu uvedl, že bylo více volných listů, resp. byl ve velmi špatném stavu. Svědek rovněž poukazyval na nestandardní činnost policisty Kucíka před vzetím syna do vazby.

Svědkyně MUDr. Irena Tkadlecová ve své výpovědi u hlavního líčení (č.l. 2687-2688) uvedla, že na základě pokynu dispečinku záchranné služby prováděla ohledání poškozeného v obci Slopné, přičemž poškozený v době jejího příchodu (v tuto dobu se již stmívalo) seděl zjevně mrtvý v polosedě na gauči. Bylo zřejmé, že je bez známek života. Svědkyně jej vizuálně prohlédla, dívala se na rány na zádech a na břiše a dospěla k závěru, že důvodem úmrtí je pravděpodobně pád ze schodů, kdy tuto skutečnost uváděli i příbuzní. Zranění svědkyni nepřišla divná, protože předpokládala nejprve kolaps zemřelého a následný bezvládný pád ze schodů, který přivodil spoustu ran. Svědkyně se dále vyjádřila k době úmrtí, které se může od hodiny stanovené, jakožto doba úmrtí lišit až o několik hodin. Zda před úmrtím delší dobu po zranění žil, svědkyně neví. Svědkyně zemřelého neohledávala v oblasti hlavy, která byla silně zakrvácená a proto nezjistila násilnou příčinu smrti.

Z výpovědi **svědka Jakuba Řezníčka** u hlavního líčení (č.l. 2688) soud zjistil, že si již v současné době nepamatuje na skutečnosti, které se udály v pozdních hodinách dne 22.9.2011, ale v přípravném řízení z diáře, s ohledem na akci Baníku Ostrava, zjistil, že dne 22.9.2011 byl v baru Batman, kde požil velké množství alkoholických nápojů a přivedl se do silně podnapilého stavu. Poté šel pěšky domů a po cestě mu autem zastavili obžalovaní. Zda byli v autě sami, si již nevzpomíná. Rovněž si nevzpomíná, co bylo v autě, např. zda seděl na kukle. K dotazu soudu uvedl, že je běžné mít kuklu, např. on sám v batohu ji má také. Obžalovaní přijeli směrem od Zlína, zavezli ho do trvalého bydliště a pak odjeli směrem,

který si již nepamatuje. Na obžalovaných neviděl nic neobvyklého a posléze připustil možnou účast Pavla Kováče v automobilu.

Svěděk Petr Šarman ve své výpovědi u hlavního líčení (č.l. 2689) zjistil, že obžalovaného Maroše Straňáka zná jako svého bývalého spolupracovníka, zatímco Davida Šimona asi nikdy neviděl. Podle svědka byl obžalovaný Straňák v obchodě velmi zdatný, při obchůzkách za účelem uzavření obchodů si však nevšiml případného typování objektů, ani jej nepovažuje za osobu, která by mohla spáchat závažnou trestnou činnost. Podle svědka se s obžalovaným pravděpodobně potkal dne 22.9.2011 (tuto skutečnost si na žádost policie vyhledal v diáři), kdy se setkali v restauraci Celnice ve Zlíně. Obžalovaný při této schůzce ukazoval zbraň, pravděpodobně se bavili o možných dalších obchodech a posléze na schůzku přišel nějaký kamarád nebo známý obžalovaného, kterého svědek nezná. Obžalovaný k tomu uvedl, že se jednalo o Jiřího Beránka, bytem Kostelec u Zlína.

Svěděk Pavel Kucík ve své výpovědi u hlavního líčení (č.l. 2699-2704) uvedl, že v trestní věci pracoval jako vedoucí pracovního týmu v přípravném řízení před sdělením obvinění a pracovní tým se snažil zjistit pachatele loupežné vraždy ve Slopném. Svědek uvedl, že veškerá činnost v rámci trestního řízení probíhala standardním způsobem, ale pokud se týče odebrání stop, včetně pachových, tak u samotných odběrů nebyl, protože měl týden dovolenou. Svědek podle protokolu o odběru však dochází k závěru, že byly provedeny zcela standardně, a to včetně zajištění pachových stop a následné komparaci pachových stop. Pokud se týče dalších důkazů nalezených na místě činu, jedná se zde o kovové zlomky z plynové pistole, tak u obžalovaného v rámci jiné trestné činnosti byla nalezena plynová pistole, ale tato pistole poškozena nebyla. Vyjma pachových stop ve věci nebyly zjištěny jiné nepřímé důkazy, ale byla zjištěna celá řada indicií, např. prodej zlata, případně chování obou obžalovaných svědčící o možnosti, že to byli obžalovaní, kteří spáchali trestnou činnost. Svědek dále uvedl, že si již nepamatuje, zda byl přítomen při odběru pachových stop a popřel sdělení svědka Dalibora Šimona, že jeho syna označil jako vraha před sdělením obvinění jeho synovi. Oproti tomu svědek Dalibor Šimon na svém tvrzení u hlavního líčení setrval.

Z výpovědi **svědka Pavla Kováče** u hlavního líčení (č.l. 2704) soud zjistil, že oba obžalované zná zhruba od září 2011, ale oba obžalované poznal nezávisle na sobě, tedy odděleně. S obžalovanými se tehdy kamarádil a automobilem obžalovaného Šimona jezdili na výlety, které spočívaly v návštěvě kaváren, případně jiných zařízení v přílehlém okolí. Pokud se týká dne 22.9.2011, na tento den si již nepamatuje, ale je možné, že v tento den, resp. v druhé polovině září 2011, jel s obžalovanými do Zlína, kde byli ve Zlatém jablku; následně při návratu v pozdních večerních hodinách v Jarošově vzali do automobilu a odvezli do místa trvalého bydliště svědka Řezníčka. Bližší okolnosti si však již nepamatuje. U obžalovaných svědek nikdy neviděl žádnou kuklu nebo kožené rukavice, v automobilu u Maroše Straňáka viděl plynovou pistoli, kdy a kde přesně, svědek neví. K dotazu obhájce svědek Davida Šimona charakterizoval jako spíše dobrosrdečnou neagresivní osobu. K dotazu státního zástupce pak svědek uvedl, že byl doposud 3x souzen, z toho 2x za loupež.

Svědék Tomáš Botek ve své výpovědi u hlavního líčení (č.l. 2704-2705) uvedl, že obžalované zná přibližně od září 2011. V září 2011 svědek prodával Antonínu Šterbovi zlato, za což dostal částku, na kterou si přesně nepamatuje. Jedna dávka byla přibližně okolo 10 tis. Kč, druhou již neví. Zlato dostal od své přítelkyně Rýznarové, které to dala matka se žádostí o prodej. Zlato běžně prodával a obracelo se na něj více osob, protože měl sjednanu lepší cenu. Z prodeje zlata svědkyně Rýznarové si nenechal žádné finanční prostředky, ale svědkyni Kateřině Rýznarové předal veškeré peníze, včetně dokladu o prodeji zlata, kde byly uvedeny vyplacené finanční prostředky i váha vykoupeného zlata. U obžalovaného Straňáka svědek viděl plynovou pistoli a další zbraň, pravděpodobně něco na způsob plynového samopalů. K dotazu obhájce pak svědek obžalovaného Davida Šimona označil za pohodového neagresivního člověka, který jej nikdy nepodvedl.

Svědék Lukáš Mrázek ve své výpovědi u hlavního líčení (č.l. 2705) uvedl, že obžalovaného Davida Šimona blíže nezná, aby jej mohl blíže charakterizovat. Viděli se přibližně 5x – 6x, jednou obžalovanému půjčil plynovou pistoli, údajně na obranu, posléze ji obžalovaný svědkovi vrátil bez jakéhokoliv poškození. Obžalovaný jej vícekrát na jeho žádost vezl a podle svědka obžalovaný není typ člověka, se kterým by se kamarádil a pokud jej v přípravném řízení negativně charakterizoval, bylo to na základě pocitu, nikoliv skutečností, které by si o obžalovaném zjistil.

Níže uvedené výpovědi svědků soud se souhlasem procesních stran přečetl u hlavního líčení

Z výpovědi **svědkyně Yvony Liptákové** (č.l. 160-163) soud zjistil, že obžalovaného Mareše Straňáka zná z diskotéky v Uherském Hradišti, kde se s ním setkala asi 2x v roce 2011. Obžalovaný nosil viditelně za pasem zbraň a jednou svědkyně viděla jak obžalovaný Straňák bez výraznějšího důvodu napadl druhého muže. Svědkyně potvrdila, že v rámci hovoru se sestrami Rýznarovými zaznělo něco v tom smyslu, že Straňák někoho zabil, ale bližší okolnosti si nepamatuje. Obžalovaného Straňáka jinak považovala za osobu tzv. v pohodě. Svědkyně obžalovaného Davida Šimona nezná.

Z výpovědi **svědkyně Denisy Langerové** (č.l. 194-196) soud zjistil, že svědkyně je přítelkyní svědka Petra Šarmana, který ji seznámil s obžalovaným Marošem Straňákem, kterého viděla asi 2x. Při druhém setkání s obžalovaným přišel i nějaký druhý muž a k setkání došlo v restauraci Na Celnici ve Zlíně. Obžalovaný po příchodu vytáhl pistoli, se kterou manipuloval a svědkyně ho napomenula a požádala, aby pistoli schoval, což učinil. Dále se pak s Petrem Šarmanem bavili o investičním zlatu a obžalovaný Šarmanovi nabízel, aby se podílel na přepadení zlatnictví, což Petr Šarman odmítl. Asi za 15 minut přišel druhý muž, který měl asi 35 let a byl vyšší, zdatné postavy (je tedy zřejmé, že nemohlo jít o spoluobžalovaného Šimona). Podle svědkyně je obžalovaný osoba s prudší povahou, která je

schopna i páchat trestnou činnost. Svědkyně obžalovaného Davida Šimona nezná a dále uvedla, že schůzka na Celnici se odehrála dne 22.9.2011.

Z výpovědi **svědka Martina Štěrby** (č.l. 209-210) soud zjistil, že jeho bratr Antonín Štěrba má výkupnu zlata v Uherském Hradišti a svědek mu občas vypomáhá. Svědek zná delší dobu Davida Šimona a v roce 2012 od něj vykupoval v jednom případě zlato. Zda i v roce 2011 si již nevzpomíná, ale ví, že kvůli zlatu byl ve firmě vícekrát a jednal s ním jeho bratr. V případě, kdy svědek od obžalovaného Šimona vykupoval zlato, se jednalo o zlomkové zlato. Pokud se jedná o konec září 2011, pak zlato vykupoval svědek od Tomáše Botka a u samotného výkupu asi Šimon přítomen nebyl, ale je možné, že kvůli obchodu jej obžalovaný Šimon kontaktoval. Svědek Botek tehdy přijel zelenou Oktávií a jakého charakteru zlato bylo, si svědek již nepamatuje. Svědek nezná obžalovaného Maroše Straňáka.

Z výpovědi **svědkyně Moniky Beňušové** (č.l. 213-215) soud zjistil, že svědkyně byla přibližně od roku 2007 přítelkyní obžalovaného Maroše Straňáka. Obžalovaný nejprve pracoval u T-Mobile a měl zde příjem okolo 25 – 30 tis. Kč, později od května 2011 zkoušel pracovat pro společnost Pentia s příjmem asi 10 tis. Kč, poté s Centropolem s příjmem asi 50 tis. Kč měsíčně, následně byl obžalovaný odsouzen pro loupeže ve zlatnictví v Uherském Brodě a Hodoníně na 9 let a je nyní ve výkonu trestu ve věznici Mírov. Podle svědkyně je obžalovaný tzv. v pohodě, ale je lehce ovlivněn, ale nemá sklony k násilí a nemá rád krev, ze které se mu dělá špatně. V roce 2009 si obžalovaný koupil plynovou pistoli a v roce 2011 nějaký samopal. Obžalovaný byl často v noci mimo domov a svědkyni se nesvěřoval, kde byl. Svědkyně nevěděla o trestné činnosti svého přítele a byla velmi překvapena, že je podezřelý z vraždy. Podle svědkyně obžalovaný Straňák se přibližně do poloviny října 2011 zdržoval převážně v místě trvalého bydliště, posléze od poloviny října 2011 se začal toulat po večerech. Svědkyně nezná obžalovaného Davida Šimona.

Z výpovědi **svědka Adama Daniela** (č.l. 222-224) soud zjistil, že svědek zná obžalovaného Maroše Straňáka od 10.1.2001, kdy nastoupil do firmy Rangers, která pracovala pro společnost Centropol v rámci nabízení změny dodavatele elektrické energie fyzickým osobám. Obžalovaný Maroš Straňák v tuto dobu byl ve firmě na pozici asistenta manažera, tedy na pozici vyšší, než svědek. Následně v roce 2011 odešel Maroš Straňák ke konkurenční firmě Top Invest a sám svědek ve firmě Rangers skončil v půlce října 2011. S obžalovaným se občas potkával v práci, občas v restauraci U Pštrosa ve Zlíně. Pokud se týká manželů Sedlářových, s nimi svědek uzavřel smlouvu dne 9.8.2011 a v obci Slopné u manželů Sedlářových byl tehdy se svým manažerem Martinem Krátkým. Obžalovaný Maroš Straňák s nimi nebyl. Svědek si nedovede vysvětlit, z jakého důvodu byla sejmuta pachová stopa obžalovaného Maroše Straňáka z listin, které svědek sepisoval s manželými Sedlářovými ve Slopném, protože Straňák se svědkem v domě manželů Sedlářových při sepisu smlouvy nebyl. Podle svědka je možné řešení jen v tom, že obžalovaný se svědkovi hrabal ve složce s listinami, které zanechal ve firmě. Podle svědka byl obžalovaný Maroš Straňák spíše

jednoduchý, ale velmi sebejistý a přestože u obžalovaného zbraň neviděl, chlubil se obžalovaný jejím vlastnictvím.

Z výpovědi **svědka Erika Loveckého** (č.l. 233-236) soud zjistil, že obžalovaný zná Maroše Straňáka přibližně od druhé poloviny roku 2011, když jej seznámil s obžalovaným kamarád Jan Mareček v Uherském Hradišti v kavárně CORSO. V této kavárně obžalovaný ukazoval svědkovi plynovou pistoli ráže 9 mm. Obžalovaný svědkovi ještě před vzetím do vazby vykládal o svých loupežích ve zlatnictví, ale svědek nikdy neslyšel od obžalovaného, případně jiných osob, že by obžalovaný Straňák někoho zabil. Svědek nezná skutečnosti týkající se vraždy ve Slopném, ani si nepamatuje na den 22.9.2011. Svědek nikdy neprodával do výkupu zlato. Svědek nezná obžalovaného Davida Šimona. Podle svědka se obžalovaného Maroše Straňáka lidé báli, což svědkovi vůbec nevadilo a obžalovaného charakterizoval jako veselou a tzv. pohodovou osobu.

Z výpovědi **svědka Martina Kettlera** (č.l. 244-245) soud zjistil, že svědek zná Davida Šimona asi 7 let a v říjnu 2011 jej obžalovaný požádal o rozebrání vozidla Fiat Bravo modré barvy. Po rozebrání vozidla si obžalovaný odvezl motor, převodovku, výfuk, nápravy, chladič, světla, dveře a kapotu, zbytek karoserie byl odvezen do kovošrotu a věci, které z automobilu zůstaly, vydal otec svědka policii. Svědek nezná obžalovaného Maroše Straňáka.

Z výpovědi **svědka Vlastimila Kettlera** (č.l. 248), otce svědka Martina Kettlera, soud zjistil, že jeho syn demontoval se svým kamarádem nějaké vozidlo, jehož majitele svědek nezná. Svědek na výzvu policie vydal díly z auta, ale bližší okolnosti k tomuto auto nezná. Svědek nezná obžalované Maroše Straňáka a Davida Šimona.

Z výpovědi **svědka Antonína Štěrbý** z přípravného řízení (č.l. 204-205) soud zjistil, že zná Davida Šimona, který u něj občas prodával zlato. Dne 22.9.2011 přišel s větším množstvím zlatých předmětů a chtěl je prodat. Jelikož svědek byl v tuto dobu mimo republiku, odkázal obžalovaného na bratra. Následně došlo k výkupu zlata a na základě dokumentace svědek uvádí, že dne 22.9.2011 bylo vykoupeno 52,19 g zlata o čistotě 14 karátů a obžalovanému byla vyplacena částka 22.300,- Kč. Bližší okolnosti si nevybavuje a odkazuje na svého bratra. Svědek dále uvedl, že s obžalovaným Davidem Šimonem měl být údajně i svědek Botek. Obžalovaného Maroše Straňáka svědek nezná.

Z výpovědi **svědka Jiřího Beránka** z přípravného řízení (č.l. 218-219) soud zjistil, že svědek zná Maroše Straňáka, protože oba pracovali pro společnost RANGER, která se zabývala nabízením služeb T-Mobile. Obžalovaného považoval za zcela normální osobu, dokonce mu zapůjčil i auto, které však k překvapení svědka obžalovaný použil k přepadu

zlatnictví v Hodoníně a ještě na jednom místě. Zbraň u obžalovaného nikdy neviděl a podle svědka obžalovaný nikdy nenabízel produkty v obci Slopné.

Z výpovědi **svědka Zdeňka Tichopádka** z přípravného řízení soud zjistil, že svědek zná obžalovaného Maroše Straňáka, kterého charakterizuje jako temperamentní osobu. Zbraň u něj nikdy neviděl. Svědek rovněž zná Davida Šimona, u kterého také zbraň nikdy neviděl a považuje ho za zcela normálního člověka. Od kdy se obžalovaní znali, přesně neví, on se s nimi seznámil v baru CORSO v Uherském Hradišti. K okolnostem z 22.9.2011 svědek uvedl, že byl v baru Batman v Jarošově, a to společně se svědkem Jakubem Řezníčkem, přitom Řezníček odcházel pěšky přibližně po půlnoci směrem na Mařatice, tedy na Uherské Hradiště.

V průběhu přípravného řízení byla vypracována celá řada znaleckých posudků, z nichž zásadní význam mají dva znalecké posudky, a to znalecký posudek z oboru soudního lékařství a znalecký posudek z oboru kriminalistiky, specializace kriminalistická odorologie.

Ze znaleckého posudku z oboru soudního lékařství a z pitevního protokolu znalců MUDr. Olgy Císařové, MUDr. Marka Vítovjána a Ing. Ivo Válka, CSc., na jehož závěrech MUDr. Marek Vítovják u hlavního líčení trval, soud zjistil, že poškozený Miroslav Sedlář utrpěl hostilním jednáním druhé osoby mimo jiné celkem 27 ran na hlavě z části tržně zhmožděného a z části sečného charakteru, z toho 9 ran v oblasti obličeje a levého ušního boltce a ostatních 18 ran ve vlasaté části hlavy oboustranně. Délka ran se pohybovala v rozmezí 1 – 8 cm, kdy nejčastějším rozměrem byla délka přibližně 2,5 cm. Na spodině rány v levé čelní krajině pak byly nalezeny zcela drobné kovové částičky. Na čele vlevo, v temenních krajinách oboustranně a v oblasti střední čáry temene pak byly lokalizovány celkem 4 oválné, hluboce vpáčené zlomeniny kostí průměru kolem 3 cm a v jejich lokalizaci ložiska krevních výronů nad tvrdou plenu mozkovou. Další 2 vpáčené zlomeniny postihují pouze zevní desku kosti. U poškozeného byl dále zjištěn těžký otok mozku s vyznačením otlakových kuželů, otok plic a masivní vdechnutí žaludečního obsahu do dýchacích cest. Z charakteru, rozsahu a lokalizace zjištěných poranění znalci konstatují, že lze s určitostí říci, že tato byla poškozenému způsobena více jak třiceti opakovanými samostatnými útoky vedenými rukou ozbrojenou jednak nejspíše kovovým předmětem se zaoblenou hranou a dále velmi pádným předmětem na průřezu nejspíše tvaru mezikruží (např. dutá kovová tyč) přibližně průměru 3 cm. Intenzita útoků vůči poškozenému byla odlišná, resp. ty z nich, které vedly k hlubokým vpáčeným zlomeninám lebky, byly vedeny s enormní razancí. Lze jednoznačně vyloučit, že by si tato zranění způsobil poškozený sám např. opakovaným pádem. Znalci pak nevylučují, že po utrpěných všech zranění hlavy se poškozený po návratu porušeného vědomí mohl pohybovat a mohl i účelně jednat, tedy např. zamknout dveře za útočníky, o čemž svědčí chodidla poškozeného, který se zřejmě pohyboval po krvi znečištěné podlaze. Drobnohledným vyšetřením zjištěný počínající akutní zánět plic a tuková embolie plic jsou dokladem okolností, že poškozený po utrpění svých zranění ještě relativně delší časový úsek žil, kdy se mohlo jednat i o několik hodin. Bezprostřední příčinou smrti poškozeného Miroslava Sedláře byl otok mozku v důsledku těžkých otřesů hlavy

s mnohačetnými zlomeninami lebky, s následným zakrvácením do komorového systému mozku a s krvácením pod tvrdou plenu mozkovou. Na nástupu smrti poškozeného se mohlo podílet i dušení při masivním vdechnutí žaludečního obsahu do průdušnice a průdušek. V návaznosti na výše uvedené zejména pak na opakované a převážně enormně razantní údery, případně kopání či dupání do zhmožděné a krvácející hlavy poškozeného, navíc starého muže, který se pod vlivem poruchy vědomí stal zcela bezbranným nelze podle soudních znaleců hodnotit jinak než zvláště surový způsob útoku, kdy poškozený po určitou dobu vnímal velmi intenzivně svá velmi bolestivá poranění a současně tak vnímal své fyzické i psychické utrpení.

Z výpovědi **znalce MUDr. Marka Vítovjána** u hlavního líčení (č.l. 2681-2682) soud zjistil, že nelze jednoznačně určit, jak dlouho poškozený Miroslav Sedlář mohl žít po útoku, který zapříčinil jeho smrt. Podle znalce tato doba mohla být v rozmezí od několika minut, až po mnoho hodin, a to i např. celý den, přičemž toto časové rozmezí je natolik variabilní, že nelze jednoznačně určit, kdy došlo před úmrtím poškozeného k jeho napadení. Pokud se týče určení doby smrti lékařkou ze záchranné služby, otázka hodnověrnosti tohoto údaje záleží na zkušenostech lékaře a zjištěných skutečnostech, na základě kterých dobu smrti stanovila. Podle znalce mechanismus zranění neumožňuje zjistit, zda na poškozeného útočil jeden nebo více útočníků, přičemž je zřejmé, že postavení útočníka a oběti se měnilo. Pokud by poškozenému byla poskytnuta bezprostředně po napadení lékařská pomoc, nelze vyloučit zachování života poškozeného, především v souvislosti s možnou provedenou neurochirurgickou operací.

Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistické odorologie, resp. kriminalistické olfaktoriky, kterou zpracoval **znalec JUDr. Martin Kloubek, Ph.D.** (č.l. 2332-2357, včetně vysvětlení znalce na č.l. 2535-2546 a výpovědi znalce č.l. 2566-2570), které byly u hlavního líčení se souhlasem procesních stran čteny, soud zjistil, že platné standardy správného postupu při aplikaci metody pachové identifikace jsou upraveny pokynem č. 9 ředitele Ředitelství služby pořádkové policie Policejního prezidia ČR ze dne 1.7.2009, který exaktně stanoví postup policistů. V případě zajištění věcí doličných podle znalce, a to věci jako jsou kukle, rukavice, mobilní telefon a koberec, nelze označit výsledek pachové komparace za věrohodný a výsledek nelze dodatečně zhojit. Znalec ale rovněž zdůrazňuje, že identifikované osoby s těmito předměty mohly a pravděpodobně i přišly do kontaktu. Znalec dále poukazuje na odběr pachových stop ve smyslu pokynu č. 9/2009 a v rámci zajišťování pachových stop pachové stopy byly nejprve označeny jako stopy věčné, což je v rozporu s předmětnou normou. V protokolu o ohledání místa činu, který by měl vycházet z ustanovení § 113 trestního řádu, nejsou zaznamenány všechny okolnosti, tzn. včetně negativních okolností, přičemž tyto skutečnosti byly posléze nahrazeny úředním záznamem, ale tato skutečnost úředním záznamem zhojena být nemohla. Pokud se týká chybného očíslování jednotlivých pachových stop, jedná se jen o formální pochybení. Při transportu pachových stop musí být tyto stopy jednak řádně popsány, vyhotoveny formuláře, vyplněné ve všech částech a vloženy do určených přepravních obalů, což v mnoha případech v rámci přepravy tzv. pachových stop nebylo zajištěno (viz. např. telefon poškozeného). Rovněž nebylo zajištěno, aby z předmětných věcí byla neprodleně odebrána pachová stopa,

kteřá by následně sloužila k provedení NPI. Pokud se týče pachových stop z rodinného domu poškozeného, pak znalec upozornil na předchozí provedení úklidu. Znalec posléze rozebírá jednotlivé pachové stopy z interiéru domu. V pachové stopě z vrchní kliky okna dětského pokoje, kde byla zjištěna pachová stopa porovnávané osoby obžalovaného Davida Šimona, znalec konstatuje, že k pachové komparaci byl použit jiný služební pes, než u obžalovaného Straňáka, ale vzhledem k tomu, že OPS byl sejmут z pevné vnitřní součásti interiéru, vylučuje to zavlečení OPS do interiéru na mobilním předmětu. Pachový přenos mezi osobami obžalovaného Šimona a Straňáka je možný, ostatní porovnávané osoby jsou vyloučeny. Vrchní klika okna, dětský pokoj, kde byla zjištěna pachová stopa Maroše Straňáka, pak znalec konstatuje možný pachový přenos mezi osobami Šimon a Straňák a opětovně konstatuje, že s ohledem na sejmutí OPS z pevné vnitřní součásti interiéru vylučuje to zavlečení OPS do interiéru na mobilním předmětu. Ostatní porovnávané osoby jsou zde vyloučeny. Pachová stopa na peněžence, kde byla zjištěna pachová stopa jednak Davida Šimona, jednak Maroše Straňáka, umožňuje pachový přenos mezi osobami Šimon a Straňák a jelikož je peněženka mobilním předmětem, je možnost vzniku OPS na jiném místě, než na místě činu, což je věcí dokazování, nikoliv znaleckého zkoumání. Přenos u ostatních porovnávaných osob je vyloučen. Dále se znalec zabýval pachovou stopou na hnědé lepící pásce, u které byla zjištěna pachová stopa Davida Šimona, ale nezjištěná pachová stopa Maroše Straňáka, proto nemohlo dojít k přenosu jinou porovnávanou osobou a otisk nacházející se na hnědé lepící pásce náleží z porovnávaných osob pouze obžalovanému Šimonovi. Hnědá lepící páska je mobilním předmětem, proto je možnost vzniku OPS na jiném místě, než na místě činu. Obdobným způsobem se znalec vyjádřil u znalecké stopy z vnitřní kliky dveří, kde byla zjištěna pachová stopa jak Davida Šimona, tak Maroše Straňáka a u vnější koule vchodových dveří, kde byla zjištěna pachová stopa obou obžalovaných. U zajištěných věcí – kukla, rukavice, ale především mobilní telefon, nebyly dodrženy postupy a o nevěrohodném výsledku pachové komparace odpovídá skutečnost, že na doličném mobilním telefonu byl identifikován individuální pach mnoha následujících osob – a to obžalovaných Straňáka a Šimona, dále svědků Řezníčka, Botka a Jana Filgase a znalec dovozuje pravděpodobné neúnmyslné vytvoření přenosového pachu při manipulaci s doličnými předměty v depozitu policie. K nepravému spojovacímu pachu pak mohlo dojít kontaktem policistů, kteří přišli do styku s doličnými předměty nebo s podezřelými osobami. Tento nesprávný postup snímání, resp. nesprávné zajištění a transport pachových stop, nelze dodatečně zhojit, protože pokud by měl být důkaz v rámci pachové stopy věrohodný, měl být mobilní telefon buď minimálně vložen do bezpečnostního sáčku a pachové konzervy nebo pachový snímač přímo přiložen na místě nálezu, přičemž mezi nálezem doličných předmětů a snímání OPS uplynuly téměř tři dny a za uvedených okolností nelze vytvoření nepravého spojovacího pachu vyloučit. Obdobná situace je u koberce, kde také došlo k dodatečnému snímání OPS, i když zde byl identifikován individuální pach toliko obžalovaných. Co se týče pachových stop z oděvu poškozeného, z nohavic tepláků, byla identifikována pachová stopa obou obžalovaných, zatímco u ostatních porovnávaných osob (Filgas, Řezníček, Kováč, Botek) pachová stopa nebyla zjištěna. U trika poškozeného zde byla zjištěna jen pachová stopa Maroše Straňáka a u vlasů poškozeného pak byla zjištěna pachová stopa obou obžalovaných, přičemž v případě trichologického materiálu byl postup správný, když vlasy byly před transportem vloženy do bezpečnostního sáčku. Obdobně u šperkovnice byly zjištěny pachové stopy obou obžalovaných. Lze tedy konstatovat, že především z obsahu vysvětlení znalce při provádění pachových identifikací došlo k určitému porušení pokynu č. 9 ze dne 1.7.2009. S ohledem na případné reálné

možnosti vzniku pachu soud v této souvislosti poukazuje na zjištění pachové stopy u tiskoviny, která je označena jako položka č. 12, 13, 14, 15, kde měla být zjištěna pachová stopa Maroše Straňáka. Touto skutečností se soud bude zabývat dále níže v rámci hodnocení důkazů.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, který byl vypracován na oba obžalované v přípravném řízení a z výpovědi **znalce MUDr. Petra Nedomy** u hlavního líčení (č.l. 2680-2681) soud zjistil následující skutečnosti:

Obžalovaný Maroš Straňák v době vytykánoho jednání netrpěl žádnou významnou duševní chorobou a znalec konstatuje u obžalovaného disociální rysy. Rozpoznávací a ovládací schopnosti byly u obžalovaného zachovalé a nebyly zmenšeny. Pobyt obžalovaného na svobodě není z psychiatrického hlediska nebezpečný, proto znalec nedoporučil uložení žádné z forem ochranného léčení. Pokud se týká disociální osobnosti, pak prognóza je z terapeutického hlediska nepříznivá, protože tyto rysy mají tendenci se zmírňovat jen s průběhem času. Na základě předcházejících odsouzení a dostupných údajů dospěl znalec k závěru, že obžalovaný má sklony k páčání trestné činnosti a je u něj snížen práh pro uvolnění agrese a tendence k impulsivní instabilní emotivitě. Nejde však o předem plánovanou agresivitu, ale spíše agresivitu, která je vyvolána nějakým spouštěcím mechanismem, jako je zlost, vztek, může být i nepříznivá finanční situace. Pokud se týká disociální poruchy osobnosti, pak taková osobnost může inklinovat k porušování pravidel, norem, k nezažívání pocitu viny, případně k neschopnosti vzít si ponaučení z trestu. Disociální osobnost také může využívat okolí pro své účely jako objekty, u druhých nerespektuje jejich osobnost a snaží se je získávat pro vlastní hru. Spolupráce s obžalovaným nebyla standardní, proběhla formou nestrukturovaného hovoru, což obžalovaný odůvodňoval nedůvěrou ve správnost a pravdivost posudku.

Obžalovaný David Šimon v době vytykánoho jednání netrpěl žádnou závažnou duševní chorobou nebo poruchou a jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti nebyly změněny žádnou duševní chorobou nebo poruchou, případně sníženy. Pobyt obžalovaného na svobodě není z psychiatrického hlediska nebezpečný a znalec proto nedoporučil uložení žádné z forem léčení. U obžalovaného nebyly zjištěny sklony k agresivnímu nebo impulsivnímu jednání. Spolupráce s obžalovaným v rámci znaleckého posudku byla standardní a nebyly s ním žádné problémy. Obžalovaný v průběhu vyšetření nevykazoval známky výraznějších negativních vlastností.

V přípravném řízení byla vyhotovena celá řada znaleckých posudků, které sice nevyjasňují důkazní situaci ve vztahu k obžalovaným, ale objasňují případné okolnosti trestné činnosti nebo nalezených důkazů.

Znalecký posudek č. 656-13/2013 obor kriminalistika, specializace – forenzní biomechanika – soudní znalec prof. PhDr. Jiří Straus, DrSc. – se vyjádřil z pohledu biomechaniky k otázkám mechanismu vzniku krevních stříkanců na místě činu, směru útoku a síle úderů ve vztahu k poškozeným fragmentům plynového revolveru, kdy konstatoval následující. Krevní stopy zobrazené na obr. 6 – 9 vznikly dopadem letící krevní kapky

poměrně vysokou rychlostí na dopadovou plochu pod úhlem max. 20°. Přesné postavení útočníků vůči poškozenému nelze jednoznačně stanovit, kdy však vzájemné postavení tváří v tvář je přijatelné jak s přihlédnutím k tělesným výškám aktérů, tak i způsobeným zraněním poškozenému. Experimenty byla dále zjištěna potřebná síla k rozlomení lučíku předmětného revolveru, kdy k rozlomení došlo při úderech silou 4,71 kN až 5,23 kN. S největší pravděpodobností byl útok na poškozeného veden zepředu, a to údery zbraní (plynový revolver firmy ALFA PROJ spol. s r. o. Brno) s náprahem shora, kdy podle fraktur na lebce je vysoce pravděpodobné, že tyto byly způsobeny zbraní, resp. lučíkem zbraně, a to jak celistvým, tak i posléze rozlomeným.

Znalecký posudek Policie ČR OKTE, obor kriminalistika, odvětví chemie konstatuje ve svých závěrech mimo jiné, že vzájemným porovnáním vláken, ze kterých je tvořena textilní kukla černé barvy (položka dožádání č. 34) se dvěma kusy fragmentů vláken černé barvy, které byly zjištěny na hnědé lepicí pásce (č. 27) byla zjištěna barevná i druhová shoda.

Znalecký posudek Policie ČR OKTE, obor kriminalistika, odvětví trasologie dokládá, že stopa č. 39 obsahuje polohově neurčitý fragment otisku podešve, který není způsobil k individuální identifikaci.

Znalecký posudek Policie ČR OKTE, obor kriminalistika, odvětví biologie a genetika konstatuje ve svém závěru mimo jiné, že na černé kukle a rovněž rukavicích černé barvy a telefonu zn. NOKIA byla zjištěna přítomnost lidské krve, kdy genetickou analýzou byl stanoven smíšený profil DNA, kdy majoritní zůstavitel biologického materiálu vykazuje individuální shodu s profilem DNA poškozeného Miroslava Sedláře. Na kousku lepicí pásky (pitva č. 3) byl zajištěn 1 ks trichologického materiálu 3 cm, který při srovnání se vzorkem vlasů poškozeného Miroslava Sedláře vykazuje typovou morfologickou shodu. Z lepicí pásky (pol. č. 27) byl stanoven profil DNA, který vykazuje individuální shodu s profilem DNA poškozeného Miroslava Sedláře.

Znalecký posudek Policie ČR Kriminalistický ústav Praha, obor kriminalistika, odvětví fyzikální chemie, chemie dokládá ve svém závěru, že zkoumáním byly na vzorku z předloženého silně zakráceného trička poškozeného Miroslava Sedláře nalezeny v ojedinělém množství částice GSR jednoznačně indikující. Tyto částice GSR pocházejí ze zápalkové složky náboje, kdy tato zápalka se používá jak do „ostrých“ tak i „plynových“ nábojek. Porovnáním chemického složení pak byly zjištěny druhová shoda mezi částicemi GSR nalezenými na vzorku předloženého trička a částicemi GSR zjištěnými na vzorcích vystřelených nábojek. ozn. 4. 2 a č. 3. Na předloženém triku byla zjištěna přítomnost lakrimátoru, konkrétně PAVA, doprovázeného jinými charakteristickými capsicoidy, který je náplní slzotvorných prostředků, tzv. „pepřových sprayů“ či „pepřových“ nábojů.

Znalecký posudek soudního znalce RNDr. Daniela Vaňka, Ph.D. – obor zdravotnictví, odvětví genetika se zvláštní specializací molekulární biologie a DNA diagnostika, správná laboratorní praxe – dokládá, že v rámci analýzy autozomálních STR a v rámci analýzy STR na Y-chromozómu nebyla zjištěna žádná relevantní shoda mezi

předloženými stopami a profily vzorků DNA obžalovaných Maroše Straňáka a Davida Šimona.

Znalecký posudek Policie ČR OKTE, obor kriminalistika, odvětví biologie a genetika zaměřený na zkoumání osobního ošacení obžalovaného Davida Šimona zajištěného při domovní prohlídce konstatuje, že na oblečení obžalovaného byl zjištěn pouze profil DNA obžalovaného.

V přípravném řízení vyhotovena následující odborná vyjádření.

Odborným vyjádřením Policie ČR, KŘP, JmK Brno, obor kriminalistika, odvětví daktyloskopie – je dokladováno, že na předloženém telefonu NOKIA, dvou kusů kovových plíšků a lepicí pásky nebyly zjištěny daktyloskopické stopy k identifikaci určité osoby.

Odborným vyjádřením Policie ČR, KŘP, JmK Brno, obor kriminalistika, odvětví mechanoskopie – je dokladováno mechanické poškození trička poškozeného, a to tržného charakteru na několika místech, což vyplývá i z přiložené fotodokumentace. Dále byly zkoumány dva kovové fragmenty, které dříve tvořily jeden celek.

Odborné vyjádření firmy ALFA – PROJ spol. s r.o. Brno, IČ: 46993215 – dokládá, že na základě provedeného měření a porovnání dvou kusů předložených kovových fragmentu ze zinkové slitiny 42 3560 s povrchovou úpravou Nikl, je zřejmé, že tyto jsou rozměrově i materiálově shodné s výrobkem společnosti, a to revolveru firmy ALFA – PROJ spol. s r.o. V dolní části úlomků lučíku revolveru je pak zřetelný otisk spouště, který je neopracovaný ve spodní části, která se otiskla na vnitřní část lučíku. Z největší pravděpodobností se pak jedná o revolver, resp. zbraň kategorie „D“ vyrobenou před rokem 2009. Závěrem je konstatováno, že pravděpodobným vznikem mechanismu lomu lučíku jsou nejméně tři opakované silné údery na plochu pevného předmětu, kdy vznikla plastická deformace lučíku a trojí otištění spouště revolveru do vnitřní strany lučíku. Úlomky lučíku mají ostré hrany, což s velkou pravděpodobností zanechalo výrazné stopy na ploše při dopadu lučíku.

Odborným vyjádřením Policie ČR, KŘP, JmK Brno – odbor služby pořádkové policie oddělení služební kynologie je dokladována shoda mezi pachovou konzervou 519/11 obžalovaný **Maroš Straňák** a OPS kukla a rukavice (č.l. 615), peněženka č.l. 619, mobilní telefon (č.l. 634) dále byla zjištěna shoda mezi konzervou 554/11 Maroš Straňák a textilním trikem poškozeného (č.l. 626), spodní část nohavic tepláků poškozeného (č.l. 629), klika okna v pokoji (č.l. 666), klika vstupních dveří – vnitřní strana (č.l. 677), klika vstupních dveří – vnější strana koule (č.l. 680), trichologický materiál osoby poškozený Miroslav Sedlář, nar. 1934 – vlasy (č.l. 693), koberec za vstupními dveřmi domu čp. 96 (č.l. 701), tiskovina podložka 12 – 15 (č.l. 1325), šperkovnice (č.l. 1333), textilní triko poškozeného (č.l. 2384).

Shoda mezi srovnávací pachovou konzervou 536/11 obžalovaný **David Šimon** byla vyslovena i s lepicí páskou, kterou byl poškozený svázán (č.l. 639), dále kukla i rukavice (č.l. 647), mobilní telefon (č.l. 652), spodní část nohavic tepláků poškozeného (č.l. 658), peněženka (č.l. 663), klika okna v pokoji (č.l. 669), klika vstupních dveří – vnitřní strana (č.l. 685), klika vstupních dveří – vnější strana koule (č.l. 688), trichologický materiál osoby poškozený Miroslav Sedlář, nar. 1934 – vlasy (č.l. 693), koberec za vstupními dveřmi domu čp. 96 (č.l. 704), šperkownice (č.l. 1338).

Odborným vyjádřením Policie ČR, KŘP, JmK Brno, obor kriminalistika, odvětví analýza dat byla vyhodnocena data z mobilního telefonu Nokia model 3510i s vloženou SIM kartou Eurotel [REDAKCE] který patřil poškozenému Miroslavu Sedlářovi a našel se po vraždě pohozený vedle silnice u obce Újezd, kdy tento byl zaměřen pomocí policejní techniky.

V přípravném řízení byla shromážděna celá řada **listinných důkazů**. Z podstatnějších listinných důkazů soud poukazuje na protokoly ohledání místa činu, včetně plánu a fotodokumentace, ze kterých lze zjistit stav místa činu v době, kdy na místo činu po oznámení ze strany znalce z oboru soudního lékařství přijela policie. Tento stav tak zachycuje dobu po několika dnech od spáchání trestného činu. Protokol ohledání těla poškozeného, včetně dokumentace, dokladuje zranění poškozeného, které způsobily jeho smrt a dokladují brutální způsob napadení poškozeného. Tyto skutečnosti jsou dále zjistitelné z lékařských zpráv a předběžného výsledku pitvy poškozeného Miroslava Sedláře. Postup policie při zajišťování jednotlivých důkazů je zjistitelný z protokolu o zajištění stop a úředními záznamy dokládajícími procesní postupy, dále součástí spisu je volná příloha, a to 2 ks kovových úlomků lučičku zbraně, kterou byla poškozenému způsobena převážně zranění hlavy. Ve věci bylo provedeno dále fyziodetekční vyšetření obžalovaného Maroše Straňáka, a to převážně s negativním výsledkem k trestné činnosti a David Šimon provedení polygrafického vyšetření zamítl. V přípravném řízení byly provedeny domovní prohlídky v místech trvalého bydliště obžalovaných, případně v místech, kde se obžalovaní často zdržovali. V rámci domovní prohlídky u obžalovaného Davida Šimona byla na adrese [REDAKCE] [REDAKCE] zajištěna věc pod položkou č. 9, a to autoatlas, ze kterého je vytržena jediná stránka, na které se nachází část mapy zobrazující okolí obce Slopné.

Na základě výše uvedených důkazů, které byly provedeny v průběhu hlavního líčení, dospívá soud k následujícím závěrům:

V průběhu dokazování o vině obou obžalovaných svědčí jen jeden nepřímý důkaz, a to pachové stopy nalezené na věcech výše uvedených. Tímto nepřímým důkazem se soud bude zabývat níže.

V průběhu dokazování nebyl zjištěn žádný přímý důkaz svědčící o vině obžalovaných a nebyl zjištěn ani jiný nepřímý důkaz. Pokud se týče dedukcí opírajících se o vytrženou stránku z atlasu, trestnou činnost obžalovaného Maroše Straňáka násilného charakteru (viz. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 6.9.2012, č.j. 2Tm 6/2012-2481 ve spojení

s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 3.12.2012, sp.zn. 4Tmo 29/2012, č.l. 2495-2505 spisu) a určité osobnostní rysy obžalovaného Maroše Straňáka, nelze označit za konkrétní důkazy, byť nepřímého charakteru, ale jen dedukce, které navíc nemohou být hodnoceny jako zcela jednoznačné.

Co se týče autoatlasu, soud zde poukazuje na výpověď obžalovaného Šimona, jeho otce Dalibora Šimona, ve které se uvádí, že předmětný autoatlas byl velmi poškozený a jeho součástí bylo daleko více volných listů. Tato skutečnost je již v současné době neověřitelná. Přesto, i kdyby zde byl toliko jeden volný list týkající se obce Slopné, pak tato skutečnost o ničem nesvědčí. Jednak případní pachatelé by si pravděpodobně sebrali celý autoatlas a pokud by vytrhli toliko jednu stránku, tak je pravděpodobnější, že by tato stránka v autoatlase chyběla, případně by byla silně poškozena skrčením, přeložením apod., neboť pokud by byla z autoatlasu vyňata a použita při jízdě na místo činu a zpět, buď by s největší pravděpodobností do autoatlasu nebyla vrácena a nebo, jak je výše uvedeno, pokrčena, přeložena apod. Tyto skutečnosti však zjištěny nebyly. Nelze rovněž pominout možnost samovolného uvolnění této stránky a nebyla vyvrácena obhajoba obžalovaného, ani výpověď otce Dalibora Šimona týkající se stavu autoatlasu s více uvolněnými listy.

Trestná činnost obžalovaného Maroše Straňáka výše uvedená (pro kterou byl odsouzen), ve které se snažil zahlazovat stopy, je rozdílného charakteru a je obecně známou zkušeností, že vesměs trestná činnost graduje, tedy pachatelé začínají páchat trestnou činnost s nižší škodlivostí a páchají postupně stále závažnější trestnou činnost. V případech páchání, byť odlišné trestné činnosti, v určitém období, především před odhalením orgány činnými v trestním řízení a následujícím vyšetřováním, v rámci kterého většinou obviněný pochopí, na základě kterých skutečností, případně chyb, došlo k jeho odhalení, pachatelé ve výrazné většině páchají trestnou činnost obdobným charakterem, případně obdobným způsobem se snaží zakrývat nebo ničit stopy trestné činnosti. U této trestné činnosti, trestného činu vraždy spáchané vůči poškozenému Miroslavu Sedlářovi svědek Kucík a ve své závěrečné řeči i státní zástupce poukazovali na možnost umístování nepravých a zavádějících stop; mělo se přitom jednat o kuklu a rukavice, na kterých byl pach obou obžalovaných, krev poškozeného, ale ze kterých nebyla zjištěna DNA žádného obžalovaného. Kukla a rukavice byly údajně tzv. vyhozeny způsobem, aby tyto věci bylo možno jednoduše najít. Samotné umístění těchto věcí mnoho set metrů od místa spáchané trestné činnosti vzbuzuje pochybnost o účelovosti tohoto důkazu. Na přímý dotaz soudu i svědek Kucík potvrdil, že takové umístění při tzv. zavádějících důkazech není obvyklé. Nadto použití tzv. zavádějícího důkazu je zcela odlišné s pozdější trestnou činností obžalovaného Maroše Straňáka, který v rámci loupeží se snažil stopy ničit, a to pachové stopy ničil pomocí dezinfekce. Tato skutečnost nebyla zjištěna na místě trestného činu spáchaného vůči Miroslavu Sedlářovi a podle názoru soudu je tento způsob zastírání trestné činnosti podstatně odlišný od chování pachatelů trestného činu ve Slopném, kde podle výpovědi svědků rodiny zemřelého nebyly zjištěny jakékoliv stopy, které by nasvědčovaly snahu odstranit pachové stopy z místa trestného činu. Pokud se týká osoby obžalovaného Maroše Straňáka, je zřejmé, že se jedná o osobu s určitými sklony k páchání trestné činnosti; osobu, která používala ostentativně na veřejnosti plynovou pistoli, zjevně ve snaze ostatní ohromit, případně zastrašit; osobu, která se v některých případech chovala agresivně, případně vyzývavě a vychloubačně, a to když obžalovaný před svými známými se sám označoval za pachatele loupeží ve zlatnictví. Nejedná se však o osobu, jejíž rysy (stejně jako u skoro všech ostatních lidí) nasvědčují možnému spáchaní trestného činu vraždy (navíc

jak plyne z výpovědi přítelkyně svědka Šarmana obžalovaný tohoto svědka přemlouval k přepadení zlatnictví a to v den vraždy). Ze sklonů k páčání trestné činnosti v žádném případě nelze dovozovat, zda tato osoba se dopustila trestného činu nebo nikoliv. U obžalovaného Davida Šimona pak jeho osobnostní rysy jsou zcela v protikladu se spáchaným bestiálním násilným trestným činem.

Používání plynové pistole ze strany obžalovaného Maroše Straňáka pak také v žádném případě nenavědčuje možnosti spáčení trestného činu ve Slopném. Obžalovaný vlastnil plynovou pistoli, která v dalším šetření (v rámci jiné trestné činnosti) byla zajištěna a nenesla žádné stopy poškození, které by nasvědčovaly, že se jednalo o předmět, který byl použit k páčání trestné činnosti ve Slopném. Nelze rovněž pominout, že obžalovaný použil pistoli, zatímco předmět, který byl použit při trestné činnosti vůči Miroslavu Sedlářovi, byl plynový revolver, tedy zbraň odlišného charakteru.

V přípravném řízení bylo rovněž poukazováno na prodej zlata v možné době po spáčení trestné činnosti obžalovaným Davidem Šimonem. Prodej zlata v průběhu hlavního líčení se nepodařilo zcela jasně osvětlit, protože výpovědi obžalovaného, svědka Botka, svědkyně Rýznarové i bratrů Šterbových se částečně liší. Lze však spíše dovodit, že obžalovaný asi předmětného dne prodal zlato různého charakteru, které však svou váhou by výrazně převyšovalo pravděpodobně odcizené zlato ze Slopného.

Je rovněž poněkud nelogické, aby pachatelé trestné činnosti lup prodávali po několika minutách, či hodinách po spáčení trestného činu, neboť tato skutečnost by byla velmi dobře odhalitelná a z logiky věci je zřejmé, že orgány činné v trestním řízení by se snažily získat informaci o možném prodeji lupu. Daná skutečnost by navíc vyžadovala výraznou chladnokrevnost a pravděpodobnou značnou dřívější zkušenost s páčáním trestné činnosti ze strany pachatelů.

Závěrem lze tedy konstatovat, že skutečnosti zjištěné v průběhu dokazování, vyjma pachových stop, nelze označit za nepřímé důkazy a vůbec ne za řetězec důkazů svědčících o vině obžalovaných.

Pokud se týká jednoho nepřímého důkazu, a to zjištěných pachových stop, soud v této souvislosti odkazuje na obsáhlou judikaturu Nejvyššího soudu ČR, Ústavního soudu ČR, ale i rozhodující praxi vrchního soudu v rámci pachových stop. Je zřejmé a v právní praxi soudu České republiky ustáleně dodržované, že na základě jednoho nepřímého důkazu, a to pachových stop, nelze rozhodnout o vině obžalovaných. Tato skutečnost nastala i v dané trestní věci a lze proto konstatovat, že v případě, kdyby veškeré zjištěné pachové stopy byly zjištěny bez jakýchkoliv pochybení a pochybností, pak soud by mohl postupovat jen jedním způsobem, a to zprostit oba obžalované dle § 226 písm. c) trestního řádu.

Jediný validní důkaz, který prokazuje konkrétní skutečnost důležitou pro rozhodnutí soudu, byl v průběhu dokazování ze strany soudu vyhodnocen znalecký posudek z oboru soudního lékařství a výpověď znalce MUDr. Vítovjána. Z daného znaleckého důkazu je jednoznačně prokázáno, že smrt poškozeného Miroslava Sedláře způsobilo násilné jednání, tedy trestný čin, což našlo odraz v důvodech rozhodnutí o zproštění (§ 226 písm. c) trestního řádu).

Soud se nyní bude blíže zabývat pachovými stopami. Je prokázáno, že část pachových stop nebyla sejmuta, případně transportována v souladu se zákonným pokynem č. 9 ze dne 1.7.2009 (jedná se o mobilní telefon, kuklu, rukavice a koberec).

Oproti tomu část pachových stop nalezených v rodinném domku – kliky, koule na vstupních dveřích, vlasy obžalovaného, v rámci zpracování nemají takové známky případného pochybení, které by tyto pachové stopy znevěrohodnily. Tato skutečnost, tedy reálně zjištěné pachové stopy, včetně prokázání násilných příčin úmrtí Miroslava Sedláře, odůvodňuje zákonnost podání obžaloby, protože obžaloba musí být podána při důvodném podezření, zatímco soud může odsoudit jen při plném a nepochybném prokázání trestné činnosti obžalovaných. V případě zpracování pachových stop přesto soud má určité pochybnosti o hodnověrnosti daných zjištění. Jednak pachové stopy byly odebrány teprve několik dní po spáchání trestné činnosti, a to za situace, kdy rodina zemřelého provedla vcelku důkladný úklid rodinného domku za použití desinfekčních prostředků. Tato skutečnost sama o sobě nemůže vést k závěru o nemožnosti přetrvání pachových stop.

Další důvodná pochybnost je však zjištění pachových stop, mj. i na smlouvách, tedy listinách, které podepsali manželé Sedlářovi se svědkem Adamem Danielem (č.l. 220-224), který vyloučil možnost přítomnosti obžalovaného u sepisu smluv a sám obžalovaný uváděl, že u společnosti RANGERS pracoval toliko do července roku 2011. Soud nepovažuje za vyloučené, že skutečně došlo k zanechání pachových stop obžalovaného Maroše Straňáka na daných listinách, ale s ohledem na všechny okolnosti – výpověď Adama Daniela a jeho spíše negativní vztah k obžalovanému, považuje tuto skutečnost za minimálně poněkud podivnou.

Nalézací soud ve svém výroku konstatuje, že obžalovaným nebylo prokázáno spáchání trestného činu. Na straně druhé soud konstatuje, že nebylo ani prokázáno, že obžalovaní trestnou činnost nespáchali. Obžalovaní v rámci své obhajoby uvádějí, a poukazují na svědky, kteří mají prokazovat, že v době možného spáchání trestné činnosti se nacházeli ve společnosti osob, případně na místech, které znemožňují možnost spáchání trestné činnosti. Za prvé s ohledem na časový odstup svědeckých výpovědí od spáchání trestné činnosti jsou samy o sobě tyto svědecké výpovědi poněkud méně věrohodné; za druhé část svědků, kteří hovoří o prodeji zlata prostřednictvím Davida Šimona, si protirečí s částí svědků (Kováč, Řezníček), kteří hovoří o přítomnosti obžalovaných ve večerních hodinách dne 22.9.2011 mimo místo trestné činnosti (kavárny ve Zlíně apod.). Je zřejmé, že především obžalovaný David Šimon se buď mohl zabývat prodejem zlata a nebo v tutéž dobu být v kavárně ve Zlíně. Nalézací soud také vyhodnocuje pachové stopy, takže dospívá k závěru, že v průběhu dokazování nebylo ani jednoznačně prokázáno, že trestnou činnost obžalovaní nespáchali.

Lze tedy závěrem konstatovat, že zjištěná důkazní situace, kdy ve vztahu k obžalovaným je jediný usvědčující nepřímý důkaz takového charakteru, který v žádném případě nemůže vést soud k závěru, že vina obžalovaných byla bez jakékoliv pochybnosti prokázána. S ohledem na prokázání trestného činu a neprokázání, že tento trestný čin spáchali, proto soud obžalované zprostil dle § 226 písm. c) trestního řádu.

Z důvodů zprošťujícího výroku byli pak všichni poškození se svými nároky odkázáni podle § 229 odst. 3 trestního řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.

POUČENÍ : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Brně, pobočka ve Zlíně.
O odvolání rozhoduje Vrchní soud v Olomouci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.
Poškozený může odvoláním rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Odvolání musí být do osmi dnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně
dne 22.srpna 2013

JUDr. Radomír Koudela, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení :
Hana Heliová